

Solia îngerului al treilea: singura rațiune a existenței noastre

Marți, 25 septembrie 2007

Gili Cârstea

Biserica rămășiței așteaptă de peste un secol să primească Ploaia Târzie și să dea lumii Marea Strigare, dar nu se întâmplă nimic. Toate planurile pentru aducerea Ploii au eșuat, și astfel Babilonul spiritual de astăzi nu este avertizat că a devenit locuința duhurilor necurate și urâte lucrând în numele lui Hristos.

Când a fost chemat în lumina reflectoarelor, acest popor a știut sigur că are o misiune importantă în desfășurarea ultimelor zile. A înțeles că el este întruchiparea celor trei îngeri din Apocalips 14, și că fără îndeplinirea acestei misiuni marea controversă nu se poate încheia.

Pionierii și-au făcut datoria. Ei au avertizat lumea că a sosit ceasul judecății lui Dumnezeu, și că bisericile protestante au ratat ocazia de a primi lumina, devenind astfel o parte a Babilonului. Acum urmau să comunice lumii solia îngerului al treilea. Nu știau ce și cum, dar Dumnezeu S-a îngrijit de cele trebuitoare. El a trimis la timp lumină și înțelegere ca solia îngerului al treilea să poată fi apreciată și transmisă cu succes și eficiență. Dar a intervenit dezastrul din 1888, când solia a fost interceptată de bărbații noștri de răspundere, fiind împiedicată să ajungă la poporul, și implicit la lumea întreagă.

Confirmarea că solia 1888 era începutul Marii Strigări a venit la câțiva ani după Minneapolis:

„Marea strigare a îngerului al treilea a și început în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Mântuitorul iertător de păcate. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul” (22 noiembrie 1892).

Acum urmăriți ce interesant se leagă informația aceasta cu profeția.

Îngerul al treilea trebuia să avertizeze lumea cu privire la falsa închinare. Omenirea stătea plecată înaintea unui tron pe care nu Se afla Dumnezeu, ci fiara, dar nu știa acest lucru. Toate slujbele ce se desfășurau acolo erau făcute în numele lui Dumnezeu și al lui Hristos, dar obiectul adorării era în realitate Baal.

Cineva trebuia să avertizeze despre această serioasă amăgire, dar cine să o facă, dacă nimeni nu înțelegea acest lucru? Acesta era timpul și locul soliei neprihănirii lui Hristos. Ea Îl descoperea pe Hristosul autentic, și-l expunea pe cel fals. Când Hristos este cunoscut corect, cel fals nu se mai poate deghiza. Când Hristos este văzut în neprihănirea Sa, Baal este repede identificat.

Exact acesta a fost scopul soliei 1888, și de aceea ne-a spus Domnul că Marea Strigare a și început în descoperirea neprihănirii lui Hristos. Până la Minneapolis neprihănirea lui Hristos nu fusese înțeleasă corect, și de aceea poporul nostru nu avea idee că lumea creștină se închină unui hristos fals. Se considera că ea doar se opune luminii adiționale despre lege și judecată, dar că obiectul închinării ei este tot Dumnezeu și Hristos.

Descoperirea neprihănirii lui Hristos în solia 1888 făcea o deosebire șocantă între adevăratul și falsul Hristos, așa că nu este de mirare efortul disperat pe care l-a făcut diavolul pentru a sufoca noile raze de lumină. Dacă era primită, solia descoperirea neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea, vraja lui Baal se risipea ca fumul, iar poporul acesta putea spune lumii că se află plecată înaintea unui tron greșit.

A trecut un secol și biserica rămășiței tot nu s-a trezit din șoc. Marea Strigare nu este dată, Ploaia Târzie n-are pentru ce să vină, iar Babilonul înflorește și ametește cu învățăturile lui eronate miliarde de oameni nevinovați. Toți sunt convinși că se închină adevăratului Dumnezeu, iar păsările necurate și urâte suflă peste ei lumina și puterea lui Baal deghizat în Hristos.

În plus, și infinit mai grav, pastori adventiști spun bisericii că ne închinăm aceluiași Dumnezeu ca și toate celelalte biserici, și că astfel este potrivit și normal să colaborăm la propovăduirea acestui hristos ecumenic. Și nu numai că spun aceasta, dar asemenea proiecte comune și afiliere la alianțe evanghelice sunt în plină dezvoltare, și nu mai sperie pe nimeni. Din contră, suntem bucuroși că lumea ne-a primit în rândurile ei și am scăpat de eticheta urâcioasă de sectă.

În asemenea situație, ce sens are să mai sperăm că vom avertiza lumea prin Marea Strigare a îngerului al treilea? Și ce sens mai are să ne tot rugăm pentru Ploaia Târzie, când știm bine că ea este oferită tocmai spre a da putere glasului de la miezul nopții?

Dar fără acestea, poporul nostru nu are nicio rațiune de a exista. El a fost chemat să ducă lumii Marea Strigare a îngerului al treilea, prin care pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu. Iar începutul Marii Strigări se află în descoperirea neprihănirii lui Hristos, descoperire oferită acestui popor în solia 1888.

Negarea acestui lucru nu este decât o permanentă contestare a legitimității bisericii noastre, iar mesajul transmis este că în realitate nu avem nimic de spus.